

5. september 2025

EM 2025/158

Hermed fremsættes følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, spørgsmålet om behovet for at udvide landsdækkende tilbud om psykologisk behandling og samtaleforløb med det formål at fremme samfundets og individets udvikling.

(Inatsisartut medlem Knud Kleemann, Atassut)

I vores land er der et meget højt antal drab, selvmord, seksuelle overgreb, misbrug af alkohol og stoffer samt omsorgssvigt. Og vi har alle på en eller anden måde – eller gennem nogen tæt på os – oplevet noget af dette, eller kender nogen, der har. For at sige det ligeud: Næsten os alle har sandsynligvis brug for at tale med en psykolog.

I dag er de offentligt finansierede tilbud om samtaler alt for få. Der tilbydes ofte kun hjælp til dem, der har været udsat for de mest alvorlige hændelser. Det betyder, at mange mennesker i vores land bærer på traumer, som aldrig er blevet bearbejdet. Selvom kolonitiden har haft stor betydning, så er det de personlige oplevelser og de smertefulde begivenheder i vores nære liv, der kan og bør bearbejdes individuelt.

Det er på høje tid, at mental sundhed bliver politisk prioriteret og sat på rette kurs. Og politisk må vi tage ansvar. I Atassut tror vi på, at hvis vi som mennesker får mulighed for at komme videre, vil også vores land bevæge sig i en mere positiv retning, og vores evne til at stå stærkt som individer vil vokse.

I dag kan vi tydeligt se, hvor vrede folk er, hvordan de nedgør deres medmennesker – det er klart at se, når man åbner Facebook og nyhedsmedierne, hvor stort behovet er.

Spørgsmålet er derfor nu: Hvordan kan vi give vores medborgere langt bedre muligheder for at få hjælp til at bearbejde deres traumer? Hvor mange penge vil vi afsætte? Hvordan kan vi skaffe langt flere fagfolk? Hvilke eksterne løsninger inden for psykologisk støtte kan vi tage i brug? Kan coaching, psykoterapi og andre metoder også tages med i overvejelserne?

Hvis vi grønlændere har været alt for tilbøjelige til at lukke øjnene for problemer i hjemmet og som folk, så er tiden inde til at åbne op – til at kunne tale om og bearbejde vores smerte. Det er vejen frem. Det er vejen mod større selvstændighed i fremtiden.